

“De scheids heeft meestal gelijk. Maar niet altijd”

Henk Plugge: topper van een scheidsrechter.

Dit examen wordt door de Europese scheidsrechters Commissie afgenomen. Sinds die tijd sta ik inderdaad ieder jaar een aantal malen op een internationaal toernooi. In 1999 heb ik in Zuid Afrika examen mogen doen voor de Wereldlicentie. Deze licentie bereik je niet zo maar en moet je erg veel voor doen. Behalve veel praktijkervaring opdoen, zal je ook moeten investeren in het willen doorstromen en luisteren naar scheidsrechters met meer ervaring. Dus investeren in je hobby. Momenteel arbitreer ik op wereldniveau en dat vind ik geweldig leuk om te doen. Hoe lang ik hiermee nog door ga weet ik nog niet, maar ik verwacht nog wel enkele jaren. Als ik met het daadwerkelijke scheids-rechters stop, denk ik wel betrokken te blijven in het zogenaamde commissiewerk. Dus het opleiden, begeleiden en coördineren van de arbitrage in Nederland.

“Het absolute hoogtepunt voor mij was toch het WK senioren in september 2005 te Cairo. Het mogen arbitreran op een WK bij de beste judoka's ter wereld was een geweldige ervaring. Het komt maar weinig voor dat je in die gelegenheid bent. Uit heel Europa worden door de EJU referee-commissie maar 12 scheidsrechters geselecteerd die aan een WK mogen deelnemen. “

Een oud sportgezegde luidt 'de scheids heeft altijd gelijk'.

Ja, ik ken die uitdrukking wel! Meestal heeft de scheids ook wel gelijk, maar soms ook weer niet. Dat is nu ook weer één van die fases die ik hiervoor bedoelde. Hoe verder je komt en hoe meer ervaring je hebt, des te beter kan je dan je fouten toegeven. Ik ben van mening dat je dat als scheidsrechter ook moet doen. Het is afschuwelijk als door toedoen van een scheidsrechter een judoka verliest. Dat mag in principe nooit gebeuren. Heel vaak is de coach er ook van overtuigd dat hij of zij gelijk heeft. Maar dat is de scheidsrechter ook. Dat is ook allemaal te verklaren, omdat het vaak vanuit een ander perspectief wordt gezien. Het lijkt me juist om dit achteraf rustig te bepraten met de coach en je visie hierin uit te leggen, daar is niets mis mee. Het commentaar op de arbitrage vind ik erg meevallen. Uitgezonderd enkele incidenten, zijn het allemaal aanvaardbare emoties, die later weer worden rechtgezet en uitgesproken.

En positieve feedback...

Gelukkig horen we ook positieve geluiden. Er zijn ook coaches die het voor de arbitrage opnemen, die beseffen dat de scheidsrechter als vrijwilliger de gehele zaterdag en/of zondag beschikbaar stelt. Onlangs kwam er een bekende Centrale coach naar me toe die de complimenten maakte over de gehele arbitrage bij het NK Heren te Rotterdam.

Kan je iets zeggen over niveau en kwaliteit?

Het niveau van de Nederlandse scheidsrechter is absoluut goed te noemen, daar kunnen we trots op zijn. Ik denk dat het zo gegroeid is omdat we altijd al goede scheidsrechters in Nederland hebben gehad. Door de aanwezigheid van goede scheidsrechters, worden anderen meegetrokken en ook beter. Verder zijn wij in Nederland bereid elkaar te helpen om beter te worden. De NSCJ heeft de kwaliteitsverbetering en samenwerking thans ook als speerpunt benoemd. Daar wordt dus in samenwerking met de Nederlandse internationale scheidsrechters hard aan gewerkt. Verder wordt er door de JBN faciliteiten geboden en krijgen we alle medewerking. Ieder jaar wordt in juni door de JBN een afvaardiging gezonden naar het Europese Referee seminar. Verder worden er in ieder district technische dagen voor scheidsrechters georganiseerd en wordt er veel aandacht gegeven aan begeleiding.

Als scheidsrechter ben je een neutraal persoon. Dat kan soms erg moeilijk zijn...

Persoonlijk vind ik dat niet moeilijk, integendeel zelfs. Het maakt voor mij niet uit wie er wint. Heel vaak ken ik de namen niet eens en zie ik alleen maar een blauw en een wit judopak. Ik ben ervan overtuigd dat vrijwel alle scheidsrechters in Nederland zo denken en heb dan ook erg veel vertrouwen in de integriteit van onze arbitrage. Als men een scheidsrechter van partijdigheid beschuldigt, heeft dat vaak te maken met emotie, frustratie of een verkeerde beoordeling van de arbiter. Maar niets met verkeerde integriteit van de arbitrage.

Niemand is perfect.

Je zal mij niet horen zeggen dat de scheidsrechter geen fouten maakt. Het is verschrikkelijk als een judoka onterecht verliest door een arbitrale fout. Als het mogelijk is moet je een fout herstellen. Ik heb het dan over echte blunders waarbij bijvoorbeeld de verkeerde winnaar wordt aangewezen en dit duidelijk is. Ik vind het veel meer karakter tonen om het alsnog recht te zetten. Het gaat tenslotte om de judoka's. De wedstrijden zijn het doel, de scheidsrechter is slechts een middel om dit doel te verwezenlijken. Echter meningsverschillen over waarderingen, zoals verschil tussen koka en yuko, moet je niet aan beginnen. Dit verschil van interpretatie blijft er altijd, zelfs bij scheidsrechters onderling.

Ik kan wel zeggen dat ik ontzettend baal als er een fout gemaakt wordt. Niet alleen als ik zelf een fout maak, maar ook als mijn collega een vergissing begaat. Als er bij een kampioenschap één scheidsrechter de fout in gaat, is de

gehele arbitrage die dag slecht geweest. Iedere scheidsrechter overkomt het dat hij-zij wel eens een foute beslissing neemt. Ik probeer al langere tijd hiervoor begrip te krijgen. Het is heel belangrijk dat de arbiters onderling collegiaal zijn, elkaar geen vliegen afvangen en blij zijn als de collega scheidsrechter het goed doet. Dan doet "de arbitrage" het goed. Als men onderling een goede verstandhouding heeft, zal er meer vertrouwen zijn in elkaar wat de rust en kwaliteit weer ten goede komt. Gelukkig is dit steeds meer waarneembaar zonder dat er een zgn. dekkingscultuur ontstaat, want het belangrijkste is dat de juiste winnaar de mat afgaat.

Judoënd Nederland staat al decennia op de wereldkaart. Jawel, ons koude kikkerlandje telt mee. Anton Geesink, Wim Ruska, Mark Huizinga en Dennis van der Geest. Stuk voor stuk iconen waar we trots op zijn – met recht. Maar hoe zit het eigenlijk met onze scheidsrechters? We trokken Henk Plugge, de voorzitter van de Nationale Scheidsrechterscommissie, aan zijn blazerjasje.

Voor wie hem nog niet kent: Henk is internationaal scheidsrechter, heeft al een WK voor senioren op zijn CV prijken én (hebben we uit betrouwbare bron vernomen) wellicht dat we hem als scheidsrechter tijdens de Olympische Spelen van 2008 mogen aanschouwen. Dan heb je duidelijk iets in je mars.

Stel jezelf eens aan het Nederlandse publiek voor. Wie ben je, wat is je leeftijd en wat is voor jou de motivatie geweest om scheidsrechter te worden?

Mijn naam is Henk Plugge, geboren in 1949 en dus alweer 57 jaar. Ik ben gehuwd, heb twee kinderen en vier kleinkinderen. Ik was 27 jaar toen ik samen met mijn zoon bij Budosport Westland bindestapte en met mijn eerste judolessen

begon. Enkele jaren later trad ik ook wel eens als scheidsrechter op bij de clubkampioenschappen, wat ook de aanleiding werd om de scheidsrechters nieuwelingencursus te gaan volgen. In 1981 behaalde ik mijn scheidsrechterslicentie en was in eerste instantie absoluut niet fanatiek te noemen. Lange tijd bleef ik 'gewoon' toernooitjes in het district arbitreran en vond het meer een verplichting dan dat ik het zelfs leuk vond. Toch werd ook ik op een gegeven moment gegrepen door het arbitragevirus en begon het echt leuk te vinden. Daarna heb ik het geluk gehad om te kunnen doorstromen naar de hoogste licentie (wereldlicentie, red.).

Hoe lang zit je al in de judowereld en wat heb je gedaan?

De tijd gaat hard, dat is alweer 30 jaar. Tot ongeveer mijn 32e heb ik zelf actief meegedaan aan wedstrijden, maar dat mag absoluut geen naam hebben. Toen ik tijdens een wedstrijd mijn knie kapot draaide, ben ik daar acuut mee gestopt. Jarenlang ben ik ook één van die fanatieke ouders geweest die met zijn zoon naar vele toernooien reisde. Daarnaast heb ik veel commissiewerk gedaan zoals Jeugdcommissie, Districts

en Nationale WOC, Districts en Nationale scheidsrechterscommissie.

Kan je iets zeggen over ervaringen binnen de arbitrage?

Als ik de arbitrage vergelijk met toen ik startte, is er een enorm verschil. Niet alleen in de arbitrage zelf, die ook ontzettend is veranderd, maar vooral de ervaringsfases die je dan doorloopt. Het leuke is dat ik dat nu ook herken bij jongere en beginnende scheidsrechters. Ik probeer dat dan ook uit te leren, zodat ze daar hun voordeel mee kunnen doen. Het bekende voorbeeld hierin is durven toegeven van je fouten. Of het kunnen handelen van kritiek van coaches.

Wat waren voor jou de hoogtepunten binnen de arbitrage?

In 1991 heb ik de Nationale licentie behaald. Dat was voor mij een geweldig moment. Toetreden tot de Nationale ploeg vond ik al een mijlpaal. De beste A-scheidsrechters uit een district worden door de Districts Scheidsrechterscommissie voorgedragen om een landelijk examen af te leggen

In 1993 heb ik in Warschau examen gedaan voor Europees scheidsrechter.